

GAZETA KRAKOWSKA

№ 54.

Z KRAKOWA DNIA 6 LIPCA 1828 ROKU W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —

Na dniu 27 z. m. zjechał do naszego Miasta JW. JX. Jan Paweł Woronicz Arcybiskup Warszawski, Prymas i Senator Królestwa Polskiego. W dzień SS. Apostołów Piotra i Pawła, w Kościele Katedralnym w czasie Mszy Stey, czytanej przez JW. JX. Zglenickiego Biskupa Gortńskiego, Sufragana i Archydiakona Krakowskiego, przyjął Paliusz z rąk jego, poczem śpiewał Sumę, a przy końcu Nabożeństwa, przy ogłoszeniu Odpustu, udzielił solenne błogosławieństwo licznemu zgromadzonemu ludowi. W czasie obrzędu żegnał od Duchowieństwa JW. Arcybiskupa i Prymasa piękną Mowę JW. JX. Sufragana Zglenickiego; w pół Sumy znowu przemówił sam JW. Arcybiskup i głos jego był czuły i wymowny. Zgromadzone Władze, JW. Prezes Senatu Rządzącego Hr. Stanisław Wadziński, Senator Królestwa Polskiego, Senat Rządzący, Duchowieństwo Świeckie i Zakonne, liczna i znakomita Publiczność, lud wiernych, wszyscy ze łzami słuchali ten ostatni upominek i pożegnanie od swojego Pasterza. Dwunastoletnie jego rządy są Dycezyją, Pałac Biskupów Krakowskich, w którym nam niezatarta pamięć swego jeni-uszu i wielkiej duszy zostawił, hojne wspar-

cia domów Ubogich, wszystko przypominając będzie Krakowowi, i stratę jaką ponosił, i żal jakowy nie łatwo ukoł. Na dniu 4 b. m. wyjechał napowrót do Warszawy. Na Administratora zaś Dycezyji, wybrała Przewielebna Kapituła Katedralna Krakowska, z grona swego, pierwszego z porządku Prałata, JW. JX. Karola Boromeusza Sapieży Skórkowskiego Dziekana Katedralnego Krakowskiego.

WIADOMOŚCI O DZIAŁANIACH WOJSK ROSSYJSKICH W TURCYI.

W Obozie przy okopie Trajana dnia 23 Czerwca 1828 roku.

Dnia 1° b. m. Cesarz Jmć z główną kwaterą opuścił obóz pod Babadagh i udał się przez Beydaout i Tachaoul za korpusem armii dowodzonym przez Jenerała Rudzewicza, aż do dawnego okopu Trajana, pod tym to okopem znajduje się teraz obóz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, gdzie również wojska Jenerała Rudzewicza rozłożyły się; oczekując na korpusy zajmujące Xięstwa, jako też oddziały idące wzdłuż prawego brzegu Dunaju, aby mogły się zebrać i zastosować swe poruszenia do tych, które z naszej strony przedsięwzięć nam wypadnie.

W czasie pochodu z Babadagh do okopu Trajena nie napotkano nieprzyjaciela; spostrzeżono go dopiero pod samymi murami miasta Kustendzi zwanego, które Turcy starannie umocnili, i gdzie straż przednia pod rozkazami Jenerała Rudzewicza już w dniu 1° przybyła. Dnia 1° i 1° zaszło kilka utarczek z Turkami, którzy rozsypani po wzgórzach otaczających miasto Kustendzi, starali się pod zasłoną armat z fortecy odeprzeć nasze przednie czaty. Ich usiłowania były nadaremne w dniu 1° Jenerał Rüdiger wysypał bez przeszkody pierwsze baterie przeciw fortecy. Tegoż samego dnia Najjaśniejszy Pan takowe osebście obejrzał.

Cesarz Jmoś powróciwszy z Kustendzi, odebrał zasmucające wiadomości z Braiłowa.

Roboty około oblężenia postąpiły tak dalece, iż nie pozostawało iak zrobić wyłom do fortecy. Tym końcem urządzono 3 miny pod wałami Braiłowa; znajdujące się z prawego i lewego skrzydła, miały antweczyć w dwóch miejscach skarpy, środkowa zaś była szczególnie przeznaczona do zasypiania fossy ziemią, którą w nią wrzuciła, i do ułatwienia tym sposobem przystępu do wyłomów.

Postanowiono, aby dnia 1° Czerwca o godzinie 3ciej zrana za wypuszczeniem ostatniej z trzech rac, które miały być wyrzucone jedna po drugiej, wszystkie 3 miny razem zapalone zostały. Zaraz po wybuchnięciu takowych wojska nasze miało postąpić ku dwóm wyłomom i szturm przypuścić. Tym końcem podzielone na dwie kolumny zostało, każda we dwa eszelony, tak, aby się wzajemnie wspierać mogły.

Po zajęciu obudwóch wyłomów, jedna część z dwóch kolumn miała obsadzić wał, drugie dwie wejść w środek fortecy, a czwarta zostawać w rezerwie. Dnia 1° o godzinie

przeznaczoney, wszystkie rozporządzenia do ataku były dopełnione; lecz mina z prawego skrzydła została zapaloną, za wyrzuceniem drugiej racy, dwie minuty przed umówionym czasem; tey wybuchnienie zawczasem zasypało officera, który miał zapalić minę środkową, z powodu czego takowa nie wybuchła. Mina lewego skrzydła wyleciała za trzecią racą, lecz wśród chmur kurzu, ziemi i dymu, które zewsząd wznosiły, nie było można rozeznać, że żaden wyłom przebyty być nie może. Jednakże nasze kolumny przypuściły szturm. Wszyscy Jenerałowie i Officerowie byli na ich czele z ochotnikami, którzy ofiarowali się wejść pierwsi na wały nieprzyjacielskie. Ochotnicy z prawego skrzydła w ilości 120 rzucili się w fossy, i za pomocą ziemi przez minę poruszoney, udało im się wejść na wały; lecz z powodu, iż im pomoc nie mogła być daną, wszyscy polegli oprócz jednego podofficera, który rucił się w rzekę Dunaj. Na lewym skrzydle okazały się te same przeszkody. Nadaremnie nasze wojsko starało się przezwyciężyć nieprzełamane trudności, które stawiały na przeszkodzie pomyślnemu skutkowi ich przedsięwzięcia. Nadaremnie ożywieni obecnością J. C. Mości Wielkiego Xięcia Michała, który kierował ich poruszeniami, Jenerałowie i officerowie dawali wojsku przykłady bohaterskiej odwagi, narażając się pierwsi na ogień nieprzyjacielski. Przekonano się wkrótce, że szturm pomyślnie udać się nie może i nakazano odwrót. Pułk Kazański stanął na samym czele naszych robot, w czasie gdy kolumny znajdujące się po fossach fortecy, i cofały się przez Kozokopy (*Sappes de communication*) do trzeciej linii równoległej do swych dawniejszych pozycji. Poruszenie to odbyło się w największym porządku, lecz nie bez znaczney strąty, bo o-

gień Turków, którzy w miejsce swych dział pozycyynych zdemontowanych, użyli dział polowych, był równie mocny jak dobrze kierowany. Podwoili takowy, gdy spostrzegli nasze woyska oddalające się, a chcąc korzystać z tego pierwszego powodzenia, celem zniszczenia naszych robot, uczynili szereg wybieczek, jedną po drugiej przeciw pułkowi Kazańskiemu, który ich jednak za każdą razą z godną uwielbienia walecznością, odparł i wiele trupem położył. O wpół do 12stej nasze woysko zajmowała pozycyie, w których przed szturmem nie ydowało się a pomimo powtórzonych ataków nie udało się nieprzyjacielowi, ani zdobyć, ani zniszczyć żadney z naszych robot. Nazajutrz dnia 12 zmina, która nie wybuchnęła dnia poprzedniego, została zapalona za rozkazem J. C. Mości Wielkiego Xięcia Michała; zaś jak naxramiey, posłańcy rozeymowi z strony Turków stawili się przed Najjaśnieyszym Wielkim Xięciem Michałem żądając zawieszenia broni na dni dziesięć, oświadczając zarazem, że forteca podda się, jeżeli po upłynieniu tego czasu, nie otrzyma posiłków. — N. W. Xiąę Michał zezwolił tylko na 24 godzinne zawieszenie broni, które przyjęli. — Oczekujemy z niecierpliwością wiadomości o tem, co zaszło po ustaniu tego zawieszenia broni. Dzień 13 był świadkiem niepospolitey odwagi Jenerałów, officerów i żołnierzy, lecz zrządził nam bolesne straty. — Poległo dwóch Jenerałów; Jenerał Major Wolf dowódcą ośmnastey dywizyi i Jenerał Major Tymroth; jeden Jenerał, trzech Dowódców pułkowych, 16tu wyższych officerów i 75ciu officerów mniej lub więcej ciężko zostało rannych; 640 ludzi poległo na placu i 1340 Podofficerów i żołnierzy jest rannych, z których większa część będzie mogła wkrótce wrócić do szeregów. — Turcy bronili się z

odwagą godną najwyższej pochwały, jednakże straty ich były znaczne podług wybieczek, które robili.

W tym momencie Pułkownik Błbików Adjutant J. C. Mości Wielkiego Xięcia Michała, przywiadał N. Cesarzowi Klucze Braikowa, który się poddał za ukończeniem zawieszenia broni dozwolonego przez J. C. Mość Wielkiego Xięcia Michała. — Również przybyła wiadomość o poddaniu się fortecy Matszyn. Szczegóły tych zdarzeń zostaną bez zwłoki ogłoszone.

Z Warszawy d. 26 Czerwca.

BANK POLSKI

W dalszem rozwianiu pożyczki na płody i wyroby, podaje do publiczney wiadomości, iż od dnia dzisieyszego udzielać będzie pożyczkę na zboże, drzewo, cynk i potaż do Gdańską spławianie, pod następującymi warunkami:

1. Pożyczka na te towary udzielaną będzie od miesiąca jednego do miesiący trzech, i aż do połowy szacunku zboża, cynku i potażu, a do $\frac{1}{2}$ części wartości drzewa, ustanowionych przez Bank, za poprzedniem wysłuchaniem zdania Biegłych.

2. Od summy wypożyczoney Bank potrąci sobie z góry $\frac{1}{2}$ % na miesiąc za cały czas żądanego kredytu, a nadto potrąci koszt oszasowania towaru i assekuracyi.

3. Pożyczka udzielaną będzie pod formą kupna warunkowego, z wolnością odkupienia towaru w terminie umówionym. Zaciągający zatem pożyczkę podpisze akt sprzedaży warunkowey towaru na rzecz Banku, i na większe zabezpieczenie wyda Bankowi na summę pożyczoną wexel czyli to swój, czyli inney osoby kredyt w Banku mającey; a jeśliby towar w Kompaniach assekuracyi-

nych zabezpieczonym być nie mógł, wexel ten opatrzony być musi najmniej dwoma podpisami osób mających kredyt w Banku na sumę w nim wyrażoną.

4. Po dopełnieniu tych przepisów Bank przy zaliczeniu summy wyda zaciągającemu pożyczkę Dowód z wyrażeniem, iż towar spławiany sprzedany został Bankowi z warunkiem odkupu do terminu umówionego.

5. Kwit Szypra (connaissance) wystawiony zostanie na imię Banku, i z takowym lub w miejscu tego z listem przewozowym (fracht-brief) Bank ekspedycyować będzie towar jako własność swoją do Kommissanta w Gdańsku.

6. Bank, ile razy uzna tego potrzebę, wysle na miejsce z transportem Dozorcę swego na koszt zaciągającego pożyczkę, a nawet z summy pożyczoney udzieli ilość potrzebną na koszt transportu, opłatę cła, kosztą wyładowania towaru, przeróbki zboża i inne podobne wydatki, i takowych za spokojenie Dozorczy swojemu lub Kommissantowi poruczy.

7. Strzeżenie do uszkodzenia towaru czyli to w podróży czy w Gdańsku, należy do zaciągającego pożyczkę. Za przybyciem do Gdańska towar oddany zostanie pod dozór Kommissanta Banku, który wszelkie ułatwienia, o ile od niego zależęć mogą, czynić będzie, aby towar mógł być wyładowany, przerabiany i kupującym bez przeszkody okazywany,

8. Wolno jest zwrócić Bankowi należność przed terminem nawet w części lub w całości. Po otrzymaniu zaś całkowitej należności Bank zwróci komu należy wexel ze stosownym nadpisem, wraz z procentami od summy przed terminem spłaconey, lecz tylko za pozostałce całkowite miesiące.

9. Gdyby w terminie właściwym należność Bankowi zapłaconą nie była, Bank

poleci Kommissantowi swemu sprzedanie towaru. Z summy ztąd otrzymaney Bank zaliczy należność swoją z kosztami i procentami, jeśli by jakie od terminu przypadającej opłaty nareszły; resztę zaś wraz z wexlem komu należy powróci. W razie niedoboru z jakiego bądź powodu ilość resztującą poszukiwać będzie z wexlu u niego na ten cel złożonego.

Bank ogłasza pryncem, iż ktoby w tej lub w innej jakiej z nim czynności dopuścił się złej wjary, taki za decyzją Banku na ogólnem jego zebraniu wraz z Radcami handlowemi wydaną, w czarną Księgę zapisany zostanie, i odtąd Bank w żadną z nim czynność wchodzić nie będzie.

W Warszawie dnia 23 Czerwca 1828 r.

Radca Stanu, Prezes:

(podpisano) Ludwik Hr. Jeliski.

Sekretarz Generalny:

(podpisano) Hassmann.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych

Żądano zł: 82½ gr. —

Płacono — 82½ —

W Warszawie dnia 24 Czerwca 1828 roku.

Schaber S. G.

Z Petersburga d. 31 Maia D. K.

(Z Gazety Sank-Petersburskiej.)

Naywyższy Reskrypt do Jenerała Gubernatora Noworossyjskiego i Bessarabskiego, Hrabiego Woroncowa,

Hrabio Michale Siemionowiczu! Dzisiaj otrzymałam doniesienia Vice-Admirala Greigha, pod dnem 13 b. m. z przystani twierdzy Anapskiej, w którem uwiadomia o wzięciu, przez wysłane od floty naszej statki krążą-

ce, czterech statków Tureckich z 940 ludźmi, którzy płynęli z Trebizundu dla wzmocnienia osady Anapskiej. Oręż ich i sześć chorągwi dostały się w zdobyczy zwycięzcom.

Ponieważ to uwiadomienie otrzymałem w czasie przebywania Moiego w Odessie, daruję więc miastu iedną ze wziętych na nieprzyjaciela chorągwi, dla chowania w tutejszej Soberney Świątyni. Niechże zostanie ona na zawsze przypomnieniem o tem pierwszym szczęśliwym powodzeniu oręża Naszego w wojnie prawey, za honor i rzetelne dobro Rossyi przedsięwziętey.

Zostaje ku W Panu zawsze przychylnym.

Odessa MIKOŁAJ.

dnia 18 Maia 1828 r.

Przez Naywyższy dyplomata pod dniem 7 Kwietnia, Radca Tayny, Senator Baranow, nayłaskawiey mianowany Kawalerem orderu Sgo Alexandra Newskiego.

Przez Naywyższy Ukaz pod dniem 3 Kwietnia, na zaświadczenie J. C. Mości Cesarzowicza Wielkiego Xięcia Konstantego, o gorliwości ku służbie, nayłaskawiey udarowany brylantowemi znakami orderu S. Anny 2giey klasy, Marszałek Powiatu Brasławskiego Wawrzecki.

Przez Naywyższy Ukaz pod dniem 16 Kwietnia, nayłaskawiey udarowany brylantowanemi znakami orderu S. Anny 2giey klasy, Professor zastużony Cesarzkiego Uniwersytetu Wileńskiego Malewski.

Dziennik Petersburgski umieszczając wiadomości od woyska w Turcyi, wyraża w artykule z Bolgradu pod dniem 21 Maia, iż poprzedzającego dnia N. Cesarz Jmość, w towarzystwie Swego głównego Sztabu, Xiążęcia de Mortemart, Ambassadorsa Francuzkiego; Jenerała Porucznika Dornberg, Posła

Hannowerskiego, i Pana de Thun, Majora w służbie Kroła Jmci Pruskiego, odprawił przegląd 3go korpusu woyska na piękney równinie między miastem i obozem. Dywizye piechoty 7ma, 8ma i 10ta z artylleryją swoią i artylleryją 9tę dywizyi, tudzież Scia dywizyią 8uzarów z iey artylleryją konną, przeciągnęły przed N. Panem; postawa i zdrowie żołnierzy, oraz stan koni i ich zupełna liczba, otrzymały zupełne zadowolenie N. Monarchy naszego.

Pszczola Północna donosi o zgonie Xiężney Barclay de Tolly, wdowy po Jenerale Feldmarszałku, Damy honorowey NN. Cesarzowych i Damy orderu S. Katarzyny 2giey klasy, zmarłej w Dorpacie dnia 18 Maia.

— Dnia 1 Czerwca. —

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Rozkazem dziennym z dnia 10 Maia we wsi Kasassi pod Braikowem wydanym, raczył N. Pan oświadczyć zupełną wdzięczność Feldmarszałkowi Wittgensteinowi, naczelnie dowodzącemu drugą armią, za spieszne i pomyslnie zaięcie przez woyska dowództwu jego powierzone, całych Multan i większey części Wołoszczyzny, niemniej za porządek i wzorową karność, przestrzeganą ciągle przez woysko od czasu przeyscia granic. W skutku raportu Feldmarszałka oświadcza N. Pan Jenerałowi Majorowi Geismarowi szczególne zadowolenie za spieszne zaięcie Bukarestu, przez co ocalił to miasto od nayścia nieprzyjacielskiego.

Rozkazem dziennym tej samey daty raczył N. Pan pcsunąć na stopień Jenerałów Majorów następujących Pułkowników: Winiarskiego, pierwszego Kwatermistrza 5 Korpusu Rezerwy jazdy; Brackera, Szefa Artylleryi 5 Korpusu Rezerwy jazdy; Miłoradowicza 1, pełniącego obowiązki pierwsze-

go Kwatermistrza Korpusu oddzielnego Orenburgskiego; Barona de Salz 1, pierwszego Kwatermistrza pierwszego korpusu piechoty; Żukowskiego, Officera dyżurnego ze Sztabu J. C. Mości Wielkiego Xięcia, Wielkiego Mistrza Artylleryi z przeznaczeniem do wojska w Artylleryi; Tibenkowa, Szewa Artylleryi z Korpusu Rezerwy jazdy; Berdiajewa 1, Dowódcę pułku Strzelców konnych Arzamskich z przeznaczeniem na Dowódcę drugiej brygady, 3 dywizyi ułanów; Hrabiego Nesselrode z pułku gwardyi ułanów J. C. M. W. X. Cesarzewicza, Adjutanta J. C. M.; Markowa 3, z tegoż pułku; Barona Driesena 2, Dowódcę pułku ułanów Polskich, z przeznaczeniem na Dowódcę pierwszej brygady, 3 dywizyi Kiryssyerów; Karpowa, Dowódcę pułku huzarów Szwajcarskich z przeznaczeniem na Dowódcę brygady 4 dywizyi huzarów. Tego samego dnia powierzył N. Pan dowództwo 1 dywizyi Strzelców konnych Jenerałowi Majorowi Baronowi Geismarowi Dowódcy 2giej brygady, 4tej dywizyi ułanów.

Z Odessy 27. Maja K. D.
(Z Dziennika Odeskiego.)

Przeszłej Soboty przeniesiona została z wielką uroczystością do Kościoła Katedralnego chorągiew Turecka, którą Cesarz Jeność zaczął darować naszemu miastu. Ta chorągiew jest z liczby tych szczęściu, które Vice-Admirał Greigh wziął pod Anapą.

O godzinie 11stej rano, Wójt miasta i Korporacyja kupców zebrała się u Jenerała Gubernatora Nowey-Rossyi i Bessarabi; otrzymawszy z rąk Gubernatora chorągiew i Łaskawy Reskrypt do tegoż dołączony, Wójt i kupcy udali się do Kościoła. Wójt postępował przodem, niosąc chorągiew; obok niego szedł pierwszy Burmistrz, niosąc na pół-

misku srebrnym Reskrypt Cesarski dołączony do tego daru chorągwi; otoczony on był resztą korporacyi, za którą szło mnóstwo ludu. Oddział Żandarmów i Kozaków zamykał pochód uroczysty. Przed Kościołem orszak przyjęty został przez Jenerała Gubernatora i Gubernatora Odessy. Gubernator miasta, odebrawszy chorągiew i Reskrypt z rąk Wójta i Burmistrza, oddał je Przewielebnemu JX. Kunickiemu, Arcykapłanowi, który je wniósł do Kościoła; poczem JX. Kunicki miał mowę stosowną do okoliczności, i zaintonował *Te Deum*, po którym nastąpiły modły o zachowanie w późne lata N. Cesarza i Jego Najjaśniejszej Rodziny. Dzień ten zostanie nazawsze pamiętny dla mieszkańców Odessy, którzy umieją oceniać ten szczególny dowód łaskawości Monarchy.

Z Paryża d. 20 Czerwca.

Wczoraj przyzwał Król w radzie Ministrów.

Dnia 13 b. b. m. odplynęły z Tulonu pod rozkazami Kapitana Cawier: linnowy okręt miasto Marselja, fregaty Amfiritę, Vestalka, Bellona i Cybela, brygi Falk i Karrier; bombowy statek Hekla i przybyłe z Mamelii 38 przewozowe statki. Wszystkie te statki opatrzone są na dwa miesiące żywności i oprócz tego w narzędzia, które domyślać się można, iż przeznaczone są do przewiezienia jazdy i piechoty. Mówią, iż zabierają nasze wojska z Kadyksu i zawożą je na wyspy Balearskie, które nam Hiszpania ustąpiła.

Mowa P. Labbey Pompiertes w Izbie Deputowanych przeciw przeszłym Ministrom miasta, wyszła osobno drukowana.

P. Barant (autor historyi Burgundy) został dziś na posiedzeniu Akademii Francyi członkiem jej obywatel.

Gdy Arcybiskup Parvzi podał J. K. M. w St. Cloud w pomiedzialek pismo od Bi-

skupów przeciw urzędzeniu Ministrów, które zagraża szkołom Jezuitckim. Król zwrócił mu pismo z temi słowy: "Ubolewam, iż czytać go nie mogę. Biskupi mieszają się do rzeczy, które ich wcale nie obchodzą."

Z Tulonu dnia 10 b. m. posłane zostały dwa Królewskie brygi z 62 Algierczykami, dla wymienienia ich za taką liczbę Francuzów.

Ubogi roznosiciel wody, nazwiskiem Foulard, znalazł przed dwiema dniami w ulicy de Bievre bilet bankowy na 1000 Fr. który odniósł natychmiast do policyi, aby zwrócony został prawemu właścicielowi.

Urządzeniem Królewskiem z dnia 17 b. m. zniesione we Francyi zostały małe duchowne Seminarja.

Minister spraw wewnętrznych przesłał prefektom następujące pytania: 1) jak wysoka była coroczna cena od r. 1789 wełny tak z owiec królowych, jako też Mezynosow i owiec poprawnych? 2) jaki wpływ miało na rolnictwo spadnienie ceny wełny w ostatnich latach? 3) jaka jest najkorzystniejsza cena wełny dla właścicieli owiec? — Domyślał się, iż Minister handlu z swej strony nakaze rozpoznać, jak dalece niska cena wełny wpływała na fabrykacyją sukien i materjy wełnianych i ich odbył. Zastanowienia rzecz godna, iż przywóz zagranicznej wełny do Francyi od 3ch lat zwiększył się, a wywóz sukna zmniejszył.

Z Rzymu d. 12 Czerwca.

Pogłoska o zmianie naszego Ministerjum zda się nakoniec ziszczać. Cały Rzym twierdzi, iż Kardynał della Somaglia podał dyktamisyją, i że na miejsce jego Sekretarzem stanu Kardynał Bernetti mianowany został.

Z Florencyi piszą: że Margr. Ribeaupierre, Posek Rosyjski w Stambulo oczekuje tylko na wiadomość o wyjeździe z Londynu

P. Stratford-Canning, Posła Angielskiego tamże, dla udania się zaraz do Korfu. Z Ankony zaś donoszą, że przybyły tam kuter Angielski przywiózł wiadomość o nakazie zamknięcia portu Alexandryi, które zapewne powierzone zostanie Admirałowi de Rigny. Dowiedziane się tam także, że Ibrahim Basha zamysła postać 10,000 wojska swotego w głąb Morei. Do Ankony wysiadło na ląd kilkunastu cudzoziemców, powracających z służby Greckiej do oyczyzny.

Z Madrytu d. 9 Czerwca.

Junta Rządowa w Porte wezwwała nasz rząd, aby wszedł z nią w związki, jako z prawnym Portugalskim rządem, na wzór rządu Francuzkiego w roku 1823 który podczas pobytu Króla w Kadixie porozumiewał się z Juntą w Quiarzun. Odpowiedź rządu naszego nie jest jeszcze wiadoma; ale kilku pułkom posłano rozkazy do udania się do Zamora, Badaioz i Ciudad-Rodrigo, i oprócz tego ma być 15 pułków milicyi uzbroionych. Posek Angielski w Lizbonie, P. Lamb, zapytał się miał o powód do tego rozkazu naszego Ministra spraw zagranicznych. Z drugiej strony twierdzą, że Infant Don Miguel żądał od naszego Króla pomocy wojskowej, której lubo Król odmówił, rzecz ta jednak podana została pod rozwayę Rady stanu.

Z Lizbony d. 4 Czerwca.

(Z prywatnego listu.)

Uwięzienia trwają tu ciągle i liczą już przeszło 3000 osób jeżdzących w więzieniach. Zda się jednak, że nasze udęczenia wkrótce się ukończą, bo przednia straż wojska konstytucyynego przybyła w tej chwili do okolicy między klasztorem Alcobaca i Alemquer (5 mil od Lizbony). Wychodzi wszędlako znowu stąd jedna brygada przeciw konstytucyonistów, składająca się z pułków 9

i 17 piechoty i 4 jazdy z 3 działami; ostatecznie wyruszyły dziś rano, a pułki poydą wieczorem. Z tem wszystkiem liczba ta woyska jest zaszczupła, ażeby Don Miguel mógł na niey polegać; nadto gloszą, iż te woyska dla tego ztąd wyprawiono, ażeby podczas iutrzejszej processyi uroczystości Ciąła Bożego, gdy zawyczaj wszystkie woyska występują, nie użyły tey okoliczności do oświadczenia się za Don Pedro. Wszystkie kroki Don Miguela i jego rządu okazują największą boiaźń, i Infant ten kazał oznajmić, iż ani on, ani żaden z członków rodziny Królewskiej znajdować się nie będzie na processyi, czego ieszcze nigdy nie było.

Mówią o odezwie konstytucyonistów w Alemquer wydanej, w której wniesicie swoje do Lizbony na 10. b. m. zapowiadają. Mówią powszechnie, iż Don Miguel odstąpił od zamysłu dowodzenia osobliście wielkiem swoim woyskiem, i że pewnie wkrótce z swoimi stronnikami zniknie.

Rada stanu zgromadza się prawie codziennie, ale o iey naradach nic nie wychodzi na jaw. Dnia 6go zgromadzić się mają wybrani deputowani od 3 Stanów dla naradzenia się o prawie Don Miguela do korony, a dnia 7go okrzyknąć go Królem. Dnia 8go potem udać się ma do woyska. Taki ułożono wczoraj plan, ale nikt nie wierzy, aby przyszedł do skutku.

Dziś rano przybył tu pocztowy statek z doniesieniami z Londynu i zaraz rozeszła się wieść, że Posłowie Angielski i Francuzki udają się do Porto. Zapowiadają także, iż wkrótce przybędzie tu liniowy okręt Angielski Welesley, dla złuzowania strażcy Angielskiej fregaty, która do Anglii powróci.

Mimo oddalenia brygady, którą wysłano drogą do Koimbry, lękają się tu jednak, aby w dniu iutrzejszym niebyło zaburzenia.

Była Rejentka Donna Izabella wyniosła się z pałacu Ajuda do zamku Mafry.

— Dnia 10. —

Wszystkie czynności ustały i pieniądze stały się bardzo rzadkimi. Niema prawie rodziny, żeby iey członek nie był uwięziony. Przy tych okrutnych postępowaniach, niemamy nawet pociechy słyszenia o postępach woyska Don Pedro lub co się wewnątrz prowincyy dzieje, gdyż wszelkie związki są przerwane. Ale gdy także rząd Don Miguela z niczem się nie chwali, sądziemy zatem, iż wszystko naylepiej idzie.

Pod Leira zayść miała pomiędzy obiema stronami potyczka; gdy jednak o iey wypadku nic nieoznajmiono, nie musiała przeto byc dla rządu pomyslną. Niektóre pułki, wysłane przez rząd, przeyść miały do konstytucyonistów, a inne, jak gloszą, walczyły pomiędzy sobą, 16 pułk piechoty miał zupełnie zostać wzięty i przybyło tu z niego wiele ranionych ludzi.

W Algarbii nastąpiło powstanie za konstytucyją, któremu opierało się pospólstwo pod kierunkiem stronników Don Miguela, przyezem zginął konstytucyyny Pułkownik Chateaneuff i do 200 osób uwięziono.

Przybył tu woienny Angielski bryg Britomart z Porto, niedbając na nakazane zamknięcie, i dnia 5 napraód tam odpłynął.

Jenerałny Konsul Brazylijski zaniósł dnia 6 b. m. protestacyę przeciw postępowaniu Don Miguela. Mówią, iż że ten Xiążę wyiedzie do woyska, lecz nie zanosz się na to. Jego stronnicy gloszą, że dnia 12 wyiedzie.

Dziwią się tu nad powolnem postępowaniem woyska konstytucyynego. Główna iego kwaterya znajduje się w Koimbrze, a straż w Pombal. Siłę iego podają do 6000 piechoty, 3500 milicyi, 1200 jazdy i 25 dział połowych.

DODATEK

DO N^{ro} 54.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 6 LIPCA 1828 ROKU w NIEDZIELE.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzin.	Barometr zreduk. na 0°	Therm. czyli stopizus Celsja	Higre- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
Lipca god. 7	27 3, 705	+16. 7	82	Połud. Za. średni	Pochmurno	
12	3, 280	+20. 5	71	" " słaby	Pogoda z chmur:	
3	2, 979	+22. 4	66	" " "	" "	
9	2, 901	+16. 6	84	Zachodni słaby	" "	
2. 12	27 3, 458	+15. 0	81	Połud. Za. sredni	Chmury	
3	3, 273	+19. 5	79	" " "	Pogoda z chmur:	o go. 2 deszcz.
9	3, 039	+18. 7	77	" " "	Pochmurno	o g. 5¼ deszcz i grz:
9	3, 871	+14. 9	90	" " słaby	Chmury	
3. 7	27 4, 445	+19. 8	85	Połud. Za. sredni	Pochmurno	
12	4, 438	+19. 3	71	" " mocny	Chmury	o g. 1½ deszcz i grz:
3	4, 124	+19. 7	69	" " "	" "	o go. 6 deszcz.
9	4, 718	+15. 5	91	" " "	Pochmurno	
4. 7	5, 330	+16. 0	84	Połud. Za. słaby	Pochmurno	
12	5, 302	+20. 5	50	Połud. Ws. średni	Chmury	o g. 2 deszcz i grz:
3	5, 207	+19. 8	79	Połn. Ws. słaby	Pochmurno	
2	6, 664	+16. 2	89	Półn. Za. słaby	Pogoda z chmur:	

J. Steczkowski, Z. A. O.

Z Wilna d. 28 Maja.

(Artykuł nadany.)

Każdy bez wątpienia z naszych miłośników teatru, czuje tę stratę, jaką poniosł przez oddalenie się z Wilna JPana Skibińskiego, z towarzystwem dramatycznym, które, przez rok prawie tu bawiąc, wiele wynagradzało nam, cierpiący od lat kilku

niedostatek widowisk teatralnych. Tym bardziej zaś teraz po odejździe JP. Skibińskiego, ubytek ten, jednej z najprzyjemniejszych zabaw, ażuć się dać, że JP. Skibiński, sam znakomitych talentów artysty, mianowicie w komice, z rzadkim doбором osób, do najsłynniejszych oper stawać mogących, w liczbie których najpierwsze miejsce trzy-

na Pani Skibińska, swoje repertoryum sztuk najtrafniej ułożył z tego wszystkiego, co tylko najpieszczotliwiej wydał Rossini, tajemniczo, uroczyście i z potężnym na duszę wpływem Weber, w narodowym stylu muzyki Kurpiński, i t. d. Jakże przytem szczęśliwych znalazł, w JP. Skibińskim i jego towarzystwie dramatycznym, tłumaczów wielkiego swego talentu i osobliwszej znajomości serca ludzkiego, słusznie nazwany Molierem Polskim, Hr. Fredro, którego większa część sztuk niejednokrotnie Publiczność naszą zabawiła! Przydamy do tych przysług JP. Skibińskiego dla naszej Publiczności, chętne jego udzielanie się pomocy bliźniego, dawaniem spektakłów na rzecz ubogich Domu Dobroczynności; dzieleniem się dochodami z tutejszą kompanią Artystów dramatycznych; oraz jego przyczynienie się do ozdobienia naszego teatru, kilką, swoim kosztem aporządzonemi i tu zostawionemi dekoracyami; a nareszcie, to uymijące wynurzenie wdzięczności, w pięknym Wodewilu, w czasie ostatniej reprezentacyi, zastosowanym do życziwej mu Publiczności; a wyznamy, że JP. Skibiński, po każdym oddaleniu się tak chlubnie u nas wspominany, teraz najtrwalszą pamięć po sobie zostawił, i zawsze pożądanym, najwdzięczniejszego w mieście naszym przyjęcia może być pewnym.

Z Londynu d. 17 Czerwca.

P. Calcraft mianowany został, w mieyscu posuniętego na Ministra handlowego P. Fitzgerald, płatnikiem woyska, a P. Croker członkiem tajney rady.

Większość za powtórny odczytaniem bilu zbożowego w Izbie wyższej była 86 głosów przeciw 19 a zatem odczytanie jego nie jest wątpliwem.

Gazeta Kuryer broni nowo utworzonego Ministerium przeciw zarzutom zmiany poli-

tyki. Odiądz Lorda Heytesbury i P. Stratford-Canning dawno był postanowiony, a odwołanie P. Godrington od dowodztwa na morzu Środziennem nastąpiło ieszcze przed wyściem z Ministerium Hr. Dudley.

Wielki Admirał Xiążę Kłasescyi uda się tego lata także do Irlandyi.

Gazeta Times donosi, że Lord Stuart przeznaczony jest na złuzowanie w poselstwie w Paryżu Lorda Gianville.

Tuteysi kupcy Portugalscy, którzy przed niejakim czasem postanowili wybić medal na powrót do Portugalii Infanta Don Miguel jako Rejenta, cofnęli na onegdajszem zgromadzeniu jednogłośnie to postanowienie, kazali stopić odlane już medale, formy poskruszyć i przeznaczony na to fundusz obrócić na szpital w Porto.

Z Meksyku mamy doniesienia do 24go Kwietnia. Panowała tam zupełna spokoynosc, i kopalnie szły pomyślnie. Prezydent Victoria ma w krótkce złożyć swóy urząd, na który podali się Minister skarbowy Esteva i walczny Jenerał Guerrero. Bravo i jego współnicy spisku, skazanemi zostali na 60cioletnie wygnanie z kraju, jednak przez przeciąg tego czasu pobiegać będą połowę swoiego żołdu.

— Dnia 20 —

Dzień wczorayszy jako rocznica bitwy pod Waterloo obchodzony tu był nader świetnie. Tegoż dnia dany był pod przewodnictwem Xięcia Sussexu (brata Królewskiego) obiad na obchód zmiesienia opłaty Test i korporacyney, podczas którego spełniono zdrowie Xcia Wellington. Xczę Sussexu wznosił zdrowie: "oby wkrótce ukończyły się cierpienia wszystkich J. K. Mci poddanych z powodu [roźnicy religii!], któremu towarzyszyły huczne oklaski. Znajdowało się na tym obiedzie kilkunastu Katolików. Lord Holland o-

świadczył, iż mocnoby go cieszyło, gdyby Król Wellington zechciał przyspieszyć tryumf religijney wolności, lecz ta musi z nim lub bez niego nastąpić.

Naynowsze doniesienia od P. Lamb z Lizbony są do 8 b. m. Gazeta Kuryer oświadcza, iż powolne postępowanie wojska konstytucyjnego w Porto bardzo jest rozsądne i nie czyni żadney obawy. — Dnia 16go b. m. rano parowy statek Belfast udał się z Falmut do Porto, na którym odплыli Margr. Palmella, (który przy wywrocie powozu skaliczył prawą rękę), Hrabiowie Villafior, Taipa, Saupajo, Jenerał Stubbs, Feldmarszałek Azevedo, Jenerałowie Saldanha Xavier, Pizarro, D'Almeida, Savedra i inni Portugalczycowic. Dnia 18go przybyli do Falmutu iako uieżdżający z Lizbony: Vicehrabia Astaja, Margr. Valencia, Hrabiowie Villareal, Ficalho, da Cunha, Vanceller, Jenerałowie Mello i Souza, &c.

Z Stambulu d. 31 Maja.

Reis-Effendy posłał Posłowi Niderlandskiemu van Zuylen i Internuncyuszowi Austriackiemu Baranowi Ottenfels list do Posłów Angielskiego i Francuzkiego w Korfu, zapraszający ich do powrotu do Stambulu, dla przywrócenia dawniejszych przyjacielskich stosunków między Portą i ich Dworami i dla układania się względem uspokojenia Grecyi. Lubo formalne przyjęcie traktatu z dnia 6go Lipca 1827 nie jest jeszcze w tem wezwaniu wyrzeczone, zdaje się jednak być pierwszym krokiem do dawniejszych wezwań nych posłów do przychylenia się do życzeń trzech Mocarstw względem uspokojenia Grecyi. Sądzą, iż Dywan w terażniejszych okolicznościach po długim uporze uznał ten krok za najmniey go upokarzającym. Reis-Effendy ma radę, aby podobniez wezwania

wydał do Posła Rossyjskiego w Korfu, odpowiedział tylko, że Porta pragnie jak dawniey żyć z wszystkimi Mocarstwami w zgodzie i pokoju. Z tey i innych okoliczności okazuje się jasno, że Porta pragnie wszelkimi sposobami pojednać się z Chrześcijańskimi Mocarstwami. — Jako dowód ducha tolerancyi terażniejszego Sultana uważać należy następujące zdarzenie; Patriarcha Grecki odebrał rozkaz odprawienia z swoim Synodem 40 Mszy, dla uproszenia Boga Chrześcian (choć w oczach Moslemizmu są niewiernymi) pomyślności dla oręza Ottomańskiego. Można by sądzić, iż Sultana chciał przez to utwierdzić i ponowić swoje Monarchiczne prawa nad Grekami, ale gdy podobny rozkaz wydany został i do Ormiańskiego Patriarchy, jest zatem w rocznikach Ottomańskich niesłychaną nowością. — Odpowiedni Manifest Porty na Rossyjski leży już gotowy do ogłoszenia w Kancelaryi W. Wozyrę potrzebą Fedwą. Autorami jego mienią być Reis-Effendego i zastarzałego w służbie Porty Drągomana.

List Reis-Effendego do Hr. Guillemina, Posła Francuzkiego, i P. Stratford-Ganning, Posła Angielskiego i przy Wysokiej Porcie jest następującej osnowy:

Z Stambulu d. 28 Maja 1828.

“Gdy utwierdzenie związków przyjaźni i dobrego porozumienia, które od tak dawnych czasów Portę z Dworami Francuzkim i Londyńskim łączyły, było nieustannem usiłowaniem tych Mocarstw, przeto odjazd poselstw z Stambulu nie był wcale pożądanym; aże z zbiegu okoliczności nastąpił, zadał boleść naszej przyjaźni, przedłużone zaś oddalenie się powiększyło tę boleść. Tymczasem położenie rzeczy okazuje iawnie, że odpowiadanie Porty na dobre uczucia i zamiary Dworów Francuzkiego i Angielskiego zawsze

było szczerę, iako pragnący zostawać z niemi w szczęśliwej zgodzie. Wiadomość o powrocie Posłów do Korfu posłużyła nam za prawdziwy dowód przyjaźni tych Dworów i mocno nas ucieszyła. Zdarzenie to wymaga ażebyśmy pierwszy krok uczynili do otwarczenia drogi do układów w celu powrócenia dobrego porozumienia i zgody, zwłaszcza, gdy iak dawniejsze tak i późniejsze oświadczenia przekonywały nas, że nappierwsze i ostatnie życzenia Francyi i Anglii zmierzają iedynie, równie iak ich nader rzetelny cel do utrzymania powagi i dobra dawnego swojego przyiaciela, Wysokiej Porty, i za howania iey samowładności i siły. Gdy także systema i postępowanie Wysokiej Porty było zawsze na prawie i sprawiedliwości ngruntowane; gdy nadto wiadomo światu, iż zawsze była wiernym sprzymierzyńcem, wszystkie swoje sprawy wedle świętych praw urządzała i nigdy ze szkoda swych przyiaciół lub naruszeniem szczerę ich przyjaźni traktatów nie zawierała przeto ta przerwa w przyiacielskich stosunkach obu stronom nie przystała. Gdy również ta przerwa naruszać nie powinna dawney i szczerę przyjaźni, i gdy widzenie się znowu, sprawiające radość przyiaciółom po długim się niewidzeniu, przyłoży się do odnowienia przychylności i utwierdzenia ich związków; gdy daley pierwsze i drugie ży-

czenie i czysty zamiar Wysokiej Porty dążą do otworzenia drogi do dobrego porozumienia się i utrzymania powszechney spokojności swych poddanych, gdy nakoniec dobre chęci i słusne zamiary obu Dworów, które są dawnemi i przychylnemi przyiaciółmi rządu Ottomańskiego, do tegoż dążą celu; przeto wypada, aby Posłowie powrócili do Stambułu, dla doprowadzenia spraw przez przyiacielskie układy i szczerę porozumienie do szczęśliwego wypadku, który przy czystych zamiarach obu stron żadney niepodlega wątpliwości, gdzie będą z strony Wysokiej Porty z wszelkimi honorami i względami przyjętemi. Po takim wystawieniu rzeczy oczekujemy z szczerą niecierpliwością powrotu JJWW. Panów do stolicy. Piszemy to dla uwiadomienia o tem JJWW. Panów i wynurzenia wysokiego szacunku, z iakim ku Nim zostaliśmy. Przyjaciel JJWW. Panów spodziewa się, że gdy to pismo odbierzecie i osnowę iego rozważyecie, przyłożycie się z całą gorliwością do utwierdzenia gmachu dobrego porozumienia, stosownie do powyższych wyrazów. „

Reis-Effendy nim wydał to pismo, zadał P. van Zuylen 4ry pytania dotyczące się traktatu z dnia 6 Lipca i wkroczenia wojsk Rossyjskich do Turcyi. Pośel ten odpowiedział na nie następnie,

DONIESIENIA.

Niżej podpisany Notaryusz Publiczny Wolnego Mjasta Krakowa z Okręgiem, w skutek polecenia Wysokiego Trybunału I. Instancyi Wolnego Mjasta Krakowa dnia 30 Czerwca r. b. do Nru 2305 wydanego, podaje do publiczney wiadomości, iż we Wsi Czulicach w Gminie I. Okręgowęj sytuowaney, w dniu 14 b. m. i r. o godzinie 9tey rano ruchomości po ś. p. X. Andrzeju Jarzębińskim byłym Plebanie, iako to: meble, pościel, suknie, książki, miedz, fajans, naczynia gospodre e, bryczki, konie, krowy, woły, trzoda, iako też zboże w snopie i ziarnie, tudzież ule pszczołne za gotowe pieniądze srebrne courant, kurs w kraju mające w drodze publiczney licytacyi sprzedane będą.

W Krakowie dnia 5 Lipca 1828 r.

Julian Dorau, Not. Publ. W. M. K.

W dnia 8 Lipca 1828 r. o godzinie 10 ranney, w gmachu Sukiennicach w Krakowie w drodze exekucyi Sądowoy, odbędzie się publiczna Licytacya: komody, kanap, krzesłek, stołków, brórek, koperszychów, zwierciadeł, powozu, i t. p.; zaś o godzinie 12tey południowey na Kazimierzu przy Krakowie w Domu pod L. 44 wydzierżawione zostaną przychody z całego Domu pod Liczbą iak wyżej położonego, a to na lat trzy. Chęć licytować mających podpisany Komornik na czas miejsce i oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 3 Lipca 1828 r.

Teodor Jaworski, Kom. Sąd.

Młody człowiek, uczący języków Niemieckiego i Łacińskiego, matematyki, muzyki (na flecie i Fortepianie) i rysunków, pragnie być umieszczonym za Gawerneta w mieście lub na wsi. Osoby życzące sobie tego usług, raczą się zgłosić do Redakcyi Gazety na piśmie pod adresem A. B.